

Kulturalno-Oświatowej). Na Uniwersytecie Zielonogórskim w 2006 r. Sylwia Słowińska uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie pedagogika na podstawie rozprawy „Polskie i niemieckie koncepcje edukacji kulturalnej dwudziestego wieku”, przygotowanej pod opieką prof. dr. hab. Józefa Kargula.

Zainteresowania badawcze dr. hab. Sylwii Słowińskiej dotyczą koncepcji i praktyki edukacji kulturalnej, aktywności kulturalnej ludzi dorosłych, animacji kultury, oddolnych inicjatyw społeczno-kulturalnych. Habilitantka uczestniczyła w czterech projektach badawczych, w tym jednym polsko-niemieckim, w trzech krajowych pełniła funkcję kierownika. Do momentu uzyskania stopnia doktora habilitowanego opublikowała 65 publikacji, w tym 44 po doktoracie, wygłosiła referaty na 31 konferencjach krajowych i międzynarodowych. Od 2012 r. jest członkiem redakcji czasopisma znajdującego się na liście czasopism punktowanych MNiSW „Dyskursy Młodych Andragogów”, pełniła tam funkcję sekretarza redakcji, redaktora tematycznego, aktualnie jest także zastępcą redaktora naczelnego. Jest członkiem Akademickiego Towarzystwa Naukowego oraz Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

Małgorzata Olejarsz

<https://orcid.org/0000-0001-9619-0395>

Uniwersytet Zielonogórski

Habilitacja dr. Arkadiusza Wąsińskiego

27 czerwca 2019 r. Rada Wydziału Nauk o Wychowaniu Uniwersytetu Łódzkiego podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika, Arkadiuszowi Wąsińskiemu. Stopień ten stał się uhonorowaniem rozprawy habilitacyjnej jego autorstwa – *Autokreacja małżonków bezdzietnych do wielowymiarowego rodzicielstwa adopcyjnego. Perspektywa pedagogiczno-antropologiczna* (2018), jak i całego bogatego dorobku naukowego autora.

Droga naukowa Wąsińskiego nie była od początku zorientowana na pedagogikę. Dyplom magistra w 1995 r. otrzymał na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, specjalizując się w fizyce jądrowej. Stopień doktora nauk humanistycznych uzyskał w 2001 r. na podstawie rozprawy „Poziom kultury informatycznej nauczycieli szkół pod-

stawowych” napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Stanisława Juszczyka. Późniejsze lata pracy naukowej zbliżyły Arkadiusza Wąsińskiego do problematyki pedagogiki dorosłych, a szczególnie pedagogiki rodziny, jednak bliskie pozostają mu zagadnienia związane ze znaczeniem „świata wirtualnego” dla jakości funkcjonowania współczesnego człowieka.

Zainteresowania naukowe dr. hab. Arkadiusza Wąsińskiego oscylują wokół rodziny, najważniejszej przestrzeni wychowywania i autokreacji. Podejmowana tu problematyka badawcza dotyczy przede wszystkim wychowawczych aspektów komunikacji wewnątrzrodzinnej z uwzględnieniem dialogu międzypokoleniowego pozbawionego barier generacyjnych. W publikacjach dr. hab. Arkadiusza Wąsińskiego rodzina przedstawiana jest jako przestrzeń, w której m.in. poprzez dialog dokonuje się poznawanie świata, ale przede wszystkim własna kreacja, dzięki której jednostka odkrywa wartości swojego istnienia i nadaje mu sens. W obszarze problematyki rodziny podejmowane są również zagadnienia dotyczące rzeczywistości kreowanej przez media i ich wpływ na życie najmłodszego pokolenia oraz całej wspólnoty, jaką jest rodzina. Podkreślana jest tu świadomość negatywnych konsekwencji zachowań ryzykownych w świecie wirtualnym, a także wpływu tego świata na zachowania społeczne i komunikacyjne dojrzewającego człowieka. Istotnym nurtem badawczym dr. hab. Arkadiusza Wąsińskiego w prezentowanym obszarze badań jest całościowo ujmowana autokreacja człowieka dorosłego, która – jak określa sam autor – jest „egzystencjalnie doniosłym doświadczeniem biograficznym”. Rozpatrywane jest w nim interdyscyplinarne odniesienie się do kategorii autokreacji w różnych jej ujęciach: egzystencjalnego stawania się i samospelnienia, kreatywnego myślenia i rozwoju osobowości, pedagogicznych aspektów autorefleksyjnego namysłu nad własną biografią, w wyniku czego może rodzić się projekt tworzenia siebie, a także myślenia o samowychowaniu z perspektywy agatologicznej, jako podłożu osiągnięcia pełnej i dojrzałej autonomii osobowego istnienia człowieka. Prezentowana tu problematyka badawcza stała się osią namysłu autora w rozprawie habilitacyjnej.

Drugim obszarem naukowo-badawczym, którym zajmuje się dr. hab. Wąsiński, jest autoedukacja współczesnego człowieka z uwzględnieniem społeczno-edukacyjnych wyzwań, rozpatrywana w perspektywie formującego się społeczeństwa informacyjnego. Pedagogiczną perspektywę przemian warunków funkcjonowania i rozwoju współczesnego człowieka w realiach tworzącego się społeczeństwa informacyjnego odnosi on przede wszystkim do wychowania rodzinnego rozpatrywanego zarówno w aspekcie dialogu pedagogicznego w relacji rodzic–dziecko, jak i w aspekcie kształtowania świa-

domości bezpiecznego uczestnictwa w e-świecie. Autor podejmuje rozważania nad kierunkami zachodzącego z dużą dynamiką procesu przeobrażeń rzeczywistości społecznej determinowanego rozwojem sieciowych technologii cyfrowych kreujących kolejne generacje rzeczywistości wirtualnej. To złożony charakter tych przeobrażeń w powiązaniu z ich tempem i skalą społecznej percepcji skłaniają do namysłu nad specyfiką zmian dotyczących nowych wyzwań stawianych przed człowiekiem epoki cyfrowej.

Trzeci obszar zainteresowań badawczych dr. hab. Arkadiusza Wąsińskiego koncentruje się na problematyce profilaktyki rozwiązań systemowych ujmowanych w świetle socjopedagogicznych aspektów projektowania instytucjonalnych form wsparcia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Aktywność naukowa w ramach tego obszaru łączy się z działalnością eksploracyjną realizowaną w ramach innowacyjnych projektów oraz działalnością upowszechniającą wiedzę w formie publikacji naukowych i popularyzatorskich.

W analizie dorobku przedstawionego w przewodzie habilitacyjnym recenzenci wysoko ocenili aktywność naukową i popularyzatorską dr. hab. Arkadiusza Wąsińskiego, realizowaną w wielu ośrodkach, nie tylko krajowych, ale też zagranicznych, np. w Regionalnym Instytucie Pracy Socjalnej (IRTS) w Nord Pas de Calais w Lille we Francji czy na Słowackim Uniwersytecie Konstantyna Filozofa w Nitrze. Autorowi należy się również uznanie za aktywne popularyzowanie wiedzy naukowej z zakresu pedagogiki, pedagogiki rodziny, problemów rodzin zastępczych i adopcyjnych, nie tylko w roli uczestnika wydarzeń, ale także współorganizatora, a często i pomysłodawcy realizowanych przedsięwzięć. Monografia *Autokreacja małżonków bezdzietnych do wielowymiarowego rodzicielstwa adopcyjnego. Perspektywa pedagogiczno-antropologiczna*, która ukazała się nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Łódzkiego, została doceniona przez Zarząd Akademickiego Towarzystwa Andragogicznego, a autor otrzymał nagrodę za wybitną monografię w 2019 r.

Justyna Sztobryn-Bochomulska
<https://orcid.org/0000-0002-8088-9625>
Uniwersytet Łódzki